

## F. t. l. om betalingstjenester

Lovforslag nr. L 119. Fremsat den 28. januar 2009 af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen)

**Forslag**

til

**Lov om betalingstjenester<sup>1)</sup>****Kapitel 1***Anvendelsesområde og definitioner**Anvendelsesområde*

**§ 1.** Denne lov finder anvendelse på betalings-tjenester omfattet af bilag 1, jf. dog stk. 2-3 og § 4.

*Stk. 2.* Kapitel 10 finder anvendelse på betaling med betalingsurrogater, jf. § 102, der ikke udgør betalingstjenester omfattet af bilag 1.

*Stk. 3.* Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at loven helt eller delvist ikke skal finde anvendelse på en bestemt tjeneste eller bestemte typer af tjenester. Økonomi- og erhvervsministeren kan samtidig fastsætte supplerende regler for bestemte typer af tjenester.

**§ 2.** Betalingstjenester må kun udbydes her i landet af følgende udbydere, der er meddelt tilladelse her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område:

- 1) Pengeinstitutter.
- 2) Betalingsinstitutter, jf. kapitel 2.
- 3) Udstedere af elektroniske penge, jf. kapitel 19 i lov om finansiel virksomhed.
- 4) Danmarks Nationalbank.
- 5) Offentlige myndigheder.

*Stk. 2.* Betalingstjenester kan endvidere udbydes her i landet af virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester omfattet af § 38, nr. 1 eller 2.

**§ 3.** Kapitel 5-8 finder anvendelse på betalingstjenester, der udbydes her i landet, hvis både betalerens og betalingsmodtagerens udbyder er etableret her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og hvis tjenesten ydes i euro eller i en anden medlemsstats valuta, når denne er en anden end euro.

*Stk. 2.* § 43, § 44, stk. 1, nr. 1, 3 og 4 og stk. 2, §§ 45 og 47, § 48, nr. 1, nr. 2, litra a-d og f, og nr. 3-7, §§ 49-53, 58-66, 72-74 og § 76, stk. 1-3, samt kapitel 8 finder dog tillige anvendelse, selv om betalingsmodtagerens udbyder er etableret i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og uanset hvilken valuta tjenesten ydes i. § 76, stk. 1-3, finder dog kun anvendelse ved betalingstransaktioner, der ydes i euro eller i en anden medlemsstats valuta, når denne er en anden end euro.

*Stk. 3.* Kapitel 10 finder anvendelse på betalinger med betalingsurrogater, der udbydes her i landet.

**§ 4.** Loven finder ikke anvendelse på:

- 1) Kontantbetalinger direkte fra betaleren til betalingsmodtageren, jf. dog § 56.
- 2) Betalingstransaktioner fra betaleren til betalingsmodtageren gennem en handelsagent, som har fuldmagt fra betaleren eller betalingsmodtageren.
- 3) Erhvervsmæssig fysisk pengetransport.

<sup>1)</sup> Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. december 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF, (betalingstjenestedirektivet) (EU-Tidende 2007 nr. L 319, s.1).